

“Als je niet van metal houdt, dan hou je drie dagen als veiligheidsman niet vol”

Het maatpak van Paul Van Miert blijft volgend weekend even in de kast. Dan trekt de burgemeester van Turnhout en Vlaams volksvertegenwoordiger zijn stoerste outfit aan en is hij te vinden op de Stenehei in Dessel. Daar stuurt Van Miert als vrijwilliger al 25 jaar de honderden medewerkers van het bewakingsteam aan. “Op de affiche van dit jaar staan weinig groepen die mij onbekend zijn”, verrast de N-VA-politicus.

De Graspop Metal Meeting kent nog weinig geheimen voor Paul Van Miert (54). Al 25 jaar steekt hij op dat festival mee de handen uit de mouwen. Neem dat gerust letterlijk: in de frontstageruimte tussen het hoofdpodium en het publiek heeft de huidige burgemeester van Turnhout al honderden crowdsurfers voor ielijke valpartijen behoed.

“Dit wordt inderdaad mijn feestjaar”, zegt Paul Van Miert. “In mijn beginjaren was de organisatie nog volledig in handen van de vzw Graspop, gegroeid uit het plaatselijk jeugdhuis. Marc Van Geel, een van de trekkers daarvan, was destijds getrouwd met de zus van mijn tante. Op een communiefeest vroeg hij mij of ik zin had om deel uit te maken van een ploegje voor het hoofdpodium. Toen was Graspop nog een mainstreamfestival in deelgemeente Witgoor, met op de affiche namen als Simple Minds en Joe Cocker.”

Wat later werd hem gevraagd om de verantwoordelijkheid voor de ploeg voor het hoofdpodium te nemen. “Aanvankelijk stonden we frontstage met amper vijftien mensen een beetje rond te kijken, want alles bleef vrij rustig. Nu telt de crew zowat zeshonderd vrijwilligers, van wie de helft voor alle podia crowdsurfers opvangt. Sinds Graspop een metalfestival is geworden, hebben we daar echt mensen met kracht nodig. Om drie dagen aan een stuk festivalgangers aan te pakken en op de grond te zetten, moet je fysiek echt wel in orde zijn.”

Zelf zit hij nu op de controlepost, hoog in een container, als verbinding tussen de vrijwilligers op het terrein en de officiële ordediensten. “Ik ga nog wel geregeld mee voor het podium staan, in de vangploeg. Dat heb ik altijd veel te graag gedaan, al heb ik maar kleine handen en niet meer de fysiek van weleer. Al die vrijwilligers doen dit in ruil voor wat drankjes en maaltijden. Je moet wel van metal houden, anders hou je dat geen drie dagen vol.

Geldt dat dan ook voor u?

Van Miert: Mijn afspeellijst op Spotify wil je niet horen. (lacht) Ik ben altijd een fan van metal en hardrock geweest. Op de affiche van dit jaar staan weinig groepen die mij onbekend zijn. Ik lees ook wekelijks dit (tovert van onder wat dossiers op zijn bureau een exemplaar van het metaltijdschrift Aardschok tevoorschijn, red.), voor de recensies van nieuwe cd's. De goeie download ik dan. Om de 100 kilometer van de Dodentocht te stappen, heb ik veel muziek nodig, hé.

Metalfans ogen stoer, maar blijken vaak de zachtaardigste mensen, wil het cliché.

Graspop heeft inderdaad het meest dankbare publiek. Ruwe bolsters, onwaarschijnlijke blanke pitjes. Ik heb er nooit ruzies geweten. Ja, zatte mensen doen wel eens domme dingen en het bierverbruik op Graspop ligt hoger dan dat op andere festivals, maar hier komt iedereen voor dezelfde muziek. Heb je al eens gezien hoe mensen uit een moshpit of een wall of death komen, met gekloven wenkbrauwen en bloedneuzen? Allemaal helpen die elkaar overeind, ook al kennen ze elkaar niet.

Waaruit bestaat uw taak op Graspop nog?

Het werk aan de frontstage laat ik wat los. Als burgemeester en parlamentslid moet ik toch een beetje opletten. Ongelukjes zijn snel gebeurd. Daarom kies ik nu voor een plaats in de luwte. Wat ik wel nog altijd doe, is de bewakingsverantwoordelijken van de groepen ontvangen, vooral omdat ik vlot vier talen spreek. Doorheen het jaar vergader ik ook veel met de andere verantwoordelijken over de interventieplannen die heel vaak worden herschreven.

Meestal begon ik in januari ook al rond te bellen voor vrijwilligers. De meesten zijn elk jaar opnieuw van de partij. Aangezien zij allemaal een dagje ouder worden, is het nodig om ook jonge snaken te vinden die dit willen doen. Op het festival zelf moet ik zien dat de zaken goed lopen, ingrijpen waar het nodig is en dagelijks de groep brieven: waar iedereen op moet letten, herhalen dat ze frontstage niet mogen roken, geen alcohol mogen drinken, enzovoort. Sinds er internationale topgroepen op Graspop spelen en Live Nation de organisatie heeft overgenomen, gaat het er allemaal veel intenser aan toe.

Bent u op het festival voorbereid op rampscenario's?

Natuurlijk. De ergste nachtmerrie is een storm waarbij alles gaat waaien, zoals Pukkelpop die heeft meegemaakt. Graspop heeft eens een editie gekend waarbij toenmalig gouverneur Camille Paulus ons adviseerde om het festival stil te leggen omdat er stormweer op komst was. Voor de start van de optredens hebben we toen alle voertuigen en hefrucks uit de gemeentelijke werkplaats gehaald om aan de tenten te hangen.

Tijdens het festival staan we ook rechtstreeks in verbinding met Kleine Brogel voor de weersvoorspellingen. Na al die jaren ken ik blindelings alle nooduitgangen op het terrein. Ik hoor wel niet tot de beëdigde veiligheidsmensen. De echte beslissingen worden genomen door professionele veiligheidsmensen van Live Nation.

Haalt u ook als burgemeester iets uit die jarenlange Graspopervaring?

Zeker. Er zijn momenten waarop je snel moet beslissen. Als ik mijn mensen bij een schijnbaar rustig concert de kans geef om iets te gaan eten en die groep breekt daar opeens toch het kot af, dan maak ik een inschattingsfout. Op dat moment vallen er crowdsurfers

in de frontstage en schieten ze in paniek omdat er niet genoeg handen zijn om hen op te vangen. Dan moet ik koelbloedig blijven, zelf meehelpen en mensen oproepen. Anders vallen er gewonden.

Ik heb te maken met medewerkers van allerlei pluimage, van brandweermannen tot onderwijzers, bankbedienden en zelfs journalisten. (lacht) Daarvoor moet je toch een soort natuurlijk gezag uitstralen zonder je daarom als een dictator te gedragen. Tijdens het concert van Zakk Wylde heb ik eens twee boomlange motards uit de frontstage gestuurd omdat ze geen pasje droegen. Dat hoort erbij. Leiding geven aan een groep en zorgen dat taken worden uitgevoerd, zijn zaken die ik meeneem naar de politiek.

Kort door de bocht: u zou elke burgemeester een weekend Graspop aanraden?

Als bezoeker wel, maar om daar te helpen, moet je echt wel tegen die muziek kunnen. Je moet echt alles van het festival weten om bij een worstcasescenario te kunnen ingrijpen.

U bent vader van drie kinderen. Is de metalmicrobe al op hen overgeslagen?

Niet echt. Mijn zonen, die 21 worden, zijn vooral visverslaafd. Daarvoor hebben ze een eigen website en zelfs een sponsor. Mijn dochter is 26 en speelt akoestische gitaar. Muziek is mijn familie niet vreemd. Mijn vader speelt klarinet, mijn grootvaders trompet en accordeon. Een van mijn nonkels heeft lang semiprofessioneel muziek gemaakt. Tijdens de week was hij belastinginspecteur, in het weekend begeleidde hij in een balorkest Joe Harris en Marc Deckx.

Zelf bent u naar verluidt ook een niet onverdienstelijk gitarist?

Bwah, ik kan op het gehoor vrij snel dingen naspelen. In een covergroep kan ik dus wel mijn mannetje staan, maar vraag me niet om flietsende Steve Vai-solo's te spelen. Met RoadTrip, de groep die in 2011 of 2012 is gestopt, heb ik toch wel vijfhonderd optredens gegeven, op een bepaald moment tot 75 per jaar. We speelden tenten plat met rockklassiekers als Whole Lotta Love, Born to Be Wild en Highway to Hell. We deden ook veel motortreffens, dus daar moesten we wel soortgelijke muziek brengen, anders werden we van het podium gesmeten.

Met de covergroep KickOff hebt u in 2009 op de Turnhoutse Vrij-dagen nog het voorprogramma van Clouseau verzorgd. Complimenten van Koen Wauters gekregen?

Nee, want toen Clouseau begon, moesten wij de backstage verlaten. Uiteindelijk hebben we de groep nog wel ontmoet, ook omdat gitarist Kris Wauters toen een relatie had met iemand uit Ravels die we kenden.

Weet je wie toen onze zangeres was? Kim Buyst uit Ravels, die nu voor Groen is verkozen. Met haar heb ik ook jarenlang tijdens huwelijksmissen gespeeld. Politiek zijn we niet echt compatibel, maar op menselijk vlak klikt het enorm. Kim was slechts 15 toen iemand haar suggereerde als zangeres voor Will's Kitchen, een groep waarmee we nog aan een preselectie voor een wedstrijd van VTM hebben deelgenomen. Later hebben we daarmee grote en kleine optredens gedaan, onder meer op een gigantisch Harley-treffen waar we eigenlijk te plat voor waren.

Wordt er op het stadhuis of in het parlement wel eens over de weekendactiviteiten gesproken?

Niet echt, daarvoor ontbreekt meestal de tijd.

Rik Torfs is jaren geleden eens van Graspop komen proeven. Welke collega-politici loopt u daar volgende week mogelijk tegen het lijf?

'Quickie', Vincent Van Quickenborne. Dat is een zwaar metalfan, net als mijn nieuwe collega Freya Perdaens, de kopvrouw van N-VA in Mechelen die nu naast mij in het parlement zetelt. Uit de kabinetten krijg ik elk jaar ook de vraag of ik nog wat tickets kan bemachtigen, maar

er staan geen verkiezingen meer op til, dus de politici gaan deze zomer heel wat minder aanwezig zijn op de festivals.

www.graspop.be

www.paulvanmiert.be

Gunter Jacobs

Copyright © 2019 Mediahuis. Alle rechten voorbehouden